

Jaarverslag Kamerkoor Ton sur Ton 2009 t/m februari 2010

Ta-ta-ta-ta

Leden

Het jaar 2009 begon hoopvol voor Ton sur Ton. Meteen al in januari meldden zich twee nieuwe kandidaat-leden, de tenor Arjen Zijlstra en de sopraan Maria Wienk. Na de verplichte stemtest werden ze beiden met open armen ontvangen, want het was al snel duidelijk dat we er weer twee goede krachten bij hadden. Daar stond het vertrek van Ger Teerink tegenover, die op de jaarvergadering van 4 februari enigszins onverwacht zijn afscheid aankondigde. Met zijn Musica Vocalis-periode erbij geteld was hij een van de langst zittende koorleden. Gelukkig kregen we er in de loop van het jaar weer een tenor bij. Jos Hofman was als luisteraar dermate onder de indruk van ons concert in juni in de Cenakelkerk dat hij zich onverwijld als kandidaat-lid aanmeldde. Ook hij bleek een goede aanwinst.

Even leek het erop dat we er in september weer een alt bij hadden, maar deze nieuwe aanwinst schrok tijdens de eerste repetitie na haar aanname zo van een van de, overigens zeer zeldzame, boze uitvallen van onze doorgaans zo beminlijke dirigent dat ze nog in de pauze “met de daver op het lijf”, zoals ze dat in Vlaanderen zeggen, de benen nam en we verder niets meer van haar vernomen hebben.

Begin juni werden we onaangenaam verrast door een e-mail van Roos Hörmann, waarin ze, voor iedereen volkomen onverwacht, haar vertrek bij het koor aankondigde. Omdat dit verstrekkende gevolgen zou hebben zowel voor de kwaliteit van het koor als voor de gezelligheid in de kroeg, besloot het bestuur zich niet zonder meer hierbij neer te leggen. Na gesprekken met Erik en Onno keerde het (zoals ze het zelf noemde) “blatend verdwaald schaap” gelukkig op haar schreden terug en werd weer liefdevol in de kudde opgenomen. Vanwege respectievelijk werkomstandigheden en ziekte waren Carla van de Zalm en Bram van Duijne genoodzaakt vanaf de zomervakantie hun kooractiviteiten op te schorten. Vanaf eind februari 2010 zijn ze gelukkig weer van de partij.

Op 29 mei mochten we aanwezig zijn bij het huwelijk van Arjen en zijn Pauline, waarover straks meer. Marlouke moest het concert in de Boskapel aan zich voorbij laten gaan, maar wel vanwege een zeer bijzondere reden: de geboorte van haar zoontje Philip.

Na het concert van 20 februari liet Jan Willem Rutgers weten dat hij, in ieder geval voorlopig, zich als lid terug wilde trekken. Dat betekent dat we het nieuwe seizoen aanvangen met 7 sopranen, 9 alten, 7 tenoren en 8 bassen. Nog een sopraan en een tenor erbij en we zitten op ons optimale aantal.

Ta-ka-ta-ka-ta-ka-ta-ka

Concerten, optredens en repetities

Op zondagochtend 26 april verzorgden we traditiegetrouw de zang in de kerkdienst in huize Joachim & Anna. Ook dit jaar oogsten we veel waardering en dankbaarheid van de bezoekers voor onze bijdrage. We konden daar al enkele stukken uitproberen van het programma waar we de eerste helft van 2009 aan werkten: Amerikaanse muziek van de 16^e tot de 20^e eeuw. Dit programma omvatte werken uit de Latijns-Amerikaanse barok (16^e-17^e eeuw), de 19^e eeuw (Billings) en de 20^e eeuw met Barber, Copland en Lauridsen.

Op 7 juni traden we met een gedeelte van dit programma op in de Schepenzaal van het stadhuis ter gelegenheid van het Nijmeegs Muziekfestival. Zoals gebruikelijk veroorzaakten rondtrekkende drumbands op straat weer een kabaal van jewelste en moesten we geruime tijd wachten voor we ons konden laten horen. Toen de rust was weergekeerd wisten we het publiek duidelijk te boeien, vooral met de motetten van Copland en het Ave Maria van Lauridsen.

Het hoofdconcert van dit programma werd gegeven op 20 juni in de Cenakelkerk. Er waren ruim 100 bezoekers. Die waren al meteen onder de indruk door onze opkomst in processie achter uit de kerk onder het zingen van Hanac Pachap. De rest van het programma werd ook zeer gewaardeerd, zo bleek uit de vele enthousiaste reacties na afloop. Een week later herhaalden we het concert in de Elisabethkerk in Grave. Daar waren ongeveer 60 toehoorders. Ondanks afwezigheid van enkele leden door ziekte werd ook dit een geslaagde uitvoering. Vooral het Ave Maria van Lauridsen maakte hier opnieuw veel indruk op het publiek, dat dan ook zeer gul met applaus en toejuichingen was. Evenals in de Cenakelkerk werd het tweede deel van Convidando esta la noche nog eens als toegift gebracht.

Na de zomervakantie begonnen we met de repetities voor een programma met werk van Nederlandse componisten, te weten Sweelinck, Clemens non Papa, Röntgen, Diepenbrock, Andriessen, de Klerk, Manneke, Escher en Franssens. Het geheel kreeg de titel "Hollands Glorie". Mijn suggestie om het concert de titel "Sweelinck staat zijn Manneke" te geven kreeg helaas in het bestuur onvoldoende steun. Ook dit bleek weer een pittig programma. Vooral "Ciel, air et vents" van Escher vergde veel van onze muzikale vermogens. Omdat het ernaar uit ging zien dat het instuderen van dit werk te veel tijd aan de studie van de rest van het programma zou onttrekken werd in overleg met Onno besloten om alleen het derde deel uit te voeren. Als compensatie werd deel II van Harmony of the Spheres van Joep Franssens aan het programma toegevoegd.

Een gedeelte van dit programma konden we al op 31 januari laten horen tijdens een Vesperdienst in de Paaskerk in Oss. Door bemiddeling van Menno waren we uitgenodigd om in deze dienst de zang te verzorgen. We zongen enkele psalmen van Sweelinck, psalm 121 van Daan Manneke en het Pater Noster van Albert de Klerk. Het was een goede voorbereiding op het concert in een prettige, goed klinkende ruimte voor een aandachtig publiek. Iets om vaker te doen.

De echte concerten vonden plaats op 6 februari in Het Kloosterhuis in Sambeek en op 20 februari in de Boskapel in Nijmegen. In Sambeek trokken we ongeveer 40 bezoekers, in Nijmegen ruim 100. Zoals gebruikelijk ging niet alles vlekkeloos (vooral psalm 150 van Sweelinck rammelde hier en daar), maar er waren in beide concerten zeker veel mooie en ontroerende momenten te onderkennen, vooral in de Boskapel in het tweede gedeelte van het concert. We vonden dan ook dat we de drankjes tijdens de gezellige nazit in café De Kluizenaar dik verdiend hadden.

Ta-ka-di-mi-ta-ka-di-mi-ta-ka-di-mi-ta-ka-di-mi

Overige activiteiten

Op vrijdagmiddag 29 mei droegen we ons steentje bij aan de feestelijkheden rondom het huwelijk van Arjen en Pauline. In het kleine doch sfeervolle kerkje van Linden zongen we "Hanach Pachach", de motetten van Copland en van Samuel Barber "To be sung on the water", een wel zeer toepasselijk stuk omdat je tussen de grind- en zandgaten van Linden vrijwel volledig door water omgeven bent. Omdat Onno, evenals 5 koorleden, die week deelnam aan een project in Frankrijk werd hij vervangen door zijn collega en studiegenoot Rik Henning, die deze klus tot ieders tevredenheid klaarde.

Op zondag 28 juni, een stralende en warme zomerdag, vond het afsluitende uitje voor de zomervakantie plaats, dit jaar een grensoverschrijdende activiteit. Na koffie met gebak in de uitspanning "On de Kerk" in Frasselt volgde een stevige wandeling langs de hellende randen van het Reichswald. Daarna werd een bezoek gebracht aan het oude centrum van Xanten. Om 16.00 uur kregen we een rondleiding door de indrukwekkende Sankt Viktor Dom. We sloten het bezoek in stijl af door op het hoogkoor een deel van ons laatste concert te zingen, een aparte ervaring in zo'n bijzondere omgeving. Met een heerlijk diner in hotel-restaurant "Hövelmann" werd Ton sur Ton's eerste buitenlandse tournee besloten.

Ta-ki-ta-ta-ki-ta

Besluit

We hebben het afgelopen jaar op de repetities onder leiding van Onno hard gewerkt, al is het verzuim soms te groot. In het afgelopen jaar waren er slechts twee koorleden die geen enkele repetitie verzuimd hebben. Waarschijnlijk niet toevallig betreft het hier een echtpaar, dat in hun relatie kennelijk het beste in elkaar naar boven weet te halen. Jammer is dat door onzorgvuldige planning en keuze van te moeilijke werken kostbare repetitietijd verloren ging. Onno blijft overigens verwoede pogingen doen om onze professionaliteit te vergroten en opende daartoe zelfs een digitaal video-studiekanaal. In december kwamen we erachter dat hij ook het aantal bezoekers van dit video-kanaal registreert, wat bij sommige koorleden een beetje een Big Brother-gevoel deed ontstaan. Gedurende enkele weken werden de repetities begonnen met ritme-oefeningen, die op mij zoveel indruk hebben gemaakt dat ze als tussentitels in het jaarverslag terecht zijn gekomen. We blijven dus groeien in kwaliteit. Op naar ons eerste lustrum!

Nijmegen, 3-3-2010

Frans d'Haens

(met dank aan Cees Jonkheer voor enkele aanvullingen)